

MUHAMMET MEVLÜT FAKİ

Ben bir insanım sudan kolay, demirden zor.

Doğmamla birlikte öldüm. Ölüm yarım saat hayattan kopardı beni. Baba annem öyle söylerdi.

Köyümüz Suriye'nin Lazkiye şehrinin 20 km kuzeyinde yer alan o zamanlarda bir küçük Türkmen köyü; adı SULAYIP TÜRKMEN. Köyde hiç kimse Arapça bilmezdi.

Her bakımdan çok kötü durumdaydık.

Yıl 1949 Ağustos ayının bir günü . kuşluk vakti doğmuşum. Dört beş yaşlarımda hocaya gitmeye başladım; okula girmeden çok Kur'an ezberledim.

Araçayı sevdim. Çok okudum. Orta okula geçtiğimde ilk Arapça şiirimi yazdım, yıl 1964.

Sonra lisede evlendim. Askere gittim

On yıl gazeteci olarak işledim hem de nasıl!

Türkmen Dağını bırakmadım, hallerini ahvallerini yazdım. 1983 yılında öğretmen oldum

O devirde Türkçeden Arapçaya otuz kitap çevirdim

Türk edebiyatına beni çeken rahmetli CENGİZ DAĞCI... ONLARDA İNSANDI romanından çok etkilendim.

2000'de Arap Yazarlar Birliği üyesi oldum.

Çok yazdım, çok çevirdim ama hep aç kaldım.

On yıl oldu emekliyim.

2017 yılında bir roman yarışmasına katıldım. 100 romanın içinden bu önünüzdeki roman birinciliği aldı.

Türkçeye çevirdim ve Avrasya Yazarlar Birliği'ne sundum...

Bengü Yayınlarından çıktı; hayırlı olur inşallah.